



Spelarit

No 1 1988



GLÖGIJUHLA

LAUANTAINA 16.1.1988 ALKAEN KLO 19.00
MYYRMÄEN UUSISSA NS-TILOISSA, LIESITORI 1

ILLALLISTANSSIAISET

Sotungin nuorisoseurantalolla vietettiin Spelareiden illallistanssiaiset 14.11.1987. Vantaan syrjäisessä kolkassa, pimeän keskellä oleva rakennus kylpi juhlavalaistuksessa, soihdut paloivat sekä tulotien varrella että portaiden kaitseella. Portaita kiipesi arvokkaan näköistä juhlakansaa. Daamit kannattelivat liehuvia helmojaan ja mustafrakkiset herrat tukivat heitä kyynärpäästä.

Juhlasalissa tunnelma oli kuin linnan kutsuilla, olipa juhlavampaakin, sillä kaikki vieraat pääsivät näille kutsuille pääovesta. Lisäksi meidän presidenttimme vastaanotti naisvieraat vakavan kädenpuristuksen sijaan käsisuudelmalla. Mustavalkoiseen asuun pukeutunut tarjoilijapoika ojensi tervetuliaismaljan, jota hillityn puheensorinan säästyksellä maisteltiin. Kynttilät valaisivat salia, kauniisti katetut pöydät kukkineen ja taidokkaasti taiteltuine lautasliinoineen lisäsivät tunnelmaa. - Helsingin pitäjän kerma juhli: "Linoissa herrojen taas juhlitaan, rahvasta täällä ei näy ...", laulaa eräs iskelmänikari.

Ruokailu ja tarjoilu oli upeasti järjestetty. Me söimme alkuruoan, pääruoan viineineen ja oluineen. Jälkiruoka: kakku, kahvi ja konjakki kruunasi aterian. Nopsat tarjoilijapojat ja -tytöt juoksuttivat meille syötävää ja juotavaa. Järjestelytoimikunta oli tehnyt valtavan työn. Vaatimatonta väkeä spelarit kuitenkin tuntuvat olevan, sillä kukaan ei halunnut ottaa kunniaa itselleen, kaikkein vähiten pääemäntä. Kuitenkin ruokapöydässä istuva poropeukaloemäntä saattoi

helposti kuvitella, millainen huike keittiössä on käynyt ja miten paljon järjestelytoimikuntalaisten on täytynyt jo etukäteenkin uhrata aikaansa valmisteluihin.

Kun oli syöty, kansallispukeuihin pukeutuneet pelimannit virittivät soittimensa. Juhlakansa aloitti tanssiaisensa arvokkaasti valssilla. Onko soitto tehty iloista vai suruisista, sitä mietiskeli apupelimanni soittokunnan reunamalla. Siinä on molempia, ilo pinnalla polkan tahdissa ja sydämen syvä haikeus pohjalla, kun viulujen kielet tunteellisesti laulavat perisuomalaista tangoa. Juhlakansa oli lavalta katsottuna värikäs näky. Pitkät hameenhelmat liehuivat tanssin pyörteissä, joku kannatteli rimpsumekkinsa helmaa, värikkäät nauhat ja ruusukkeet sekä hienot nutturakampaukset lisäsivät tunnelmaa. Herrasmiehet mustissa frakeissaan olivat sopiva vastakohta naisväen värikkyydelle.

Kotikaupunkimme pitkänomainen makkaramainen muoto Helsingin kupeessa luo vaikeuksia seuran yhteiselle toiminnalle. Eri puolilla pitkää kaupunkiamme toimii ryhmiä, tanssijoita ja soittajia, jotka tietävät liian vähän toisistaan. Siksi tällaiset koko seuran yhteiset tilaisuudet ovat tärkeitä. Olemmehamme samaa suurta spelariperhettä. Päämäärämme on yhteinen: saada tanssia, soittaa, iloita toistemme seurasta ja arkisen ansiotyön ohella tehdä jotain sellaista, mihin ei ole pakkoa ja jossa rahalla, kiireellä ja stressillä ei ole sijaa.

Parhaatkin hetket päättyvät. Marraskuiseen yöhön, kohti kotejaan lähti tyytyväinen ja iloinen spelarikansa. Juhla oli täydellisen

onnistunut ja uskon, että jokainen mukana-
olija sai hyvän mielen pitkäksi aikaa. Koti-
matkalla, yön pimeydessä kapellimestari pu-
risti apupelimannin kättä: "Eiks meillä oo
kivaa!" Melkein saattoi kuulla, että auton
tavarasäilössä kaksi haitaria veti ilmaa pal-
keisiinsa ja henkäisi: "Niin onkii, niin
onkii!"

Eeva-Liisa Honkanen

ERÄS PELIMANNIHARJOITUS

Joskus päivien pitkässä ketjussa on helmi
muita hohtavampi. Oli lauantain pelimanni-
harjoitukset. Orkesterin nuoriso oli kurs-
seilla ja paikalla olivat vain viuluvaarit
Veikko, Kauko ja Väinö, kitaristit Jalo ja
Reijo sekä Veijo haitareineen. Tarvon peli-
mannien vanhasta nuottikansiosta kaivettiin
esiin Lumiaisten polska, Paavo Tammisen muis-
tiin merkitsemä vanha ruotsalaisperäinen kap-
pale. Sen sävelmä on niin soljuvan kaunis ja
herkkä, että sitä kuuntelee henkeään pidätel-
len. Viulujen kielet soivat niin, että tuntui,
kuin omaa sydäntäni olisi soitettu, kitarat ja
haitari tämmäsivät tummina taustalla. Orkeste-
ri oli onneksi niin soittoonsa keskitty-
nyt, että ei huomannut, kuinka sivupenkillä
istuva 1-henkinen yleisö nieleskeli palaa
kurkustaan ja pyyhki kyyneleitä silmälasien
takaa. Joskus elämässä on hetkiä, jolloin
tuntuu, että vaikka mitään muuta ei olisi,
elämä on elämisen arvoinen tämän yhden ai-
noan hetken takia.

Eeva-Liisa Honkanen

VETOOMUS

Jotta lehdestämme ei syntyisi vain muutaman kirjoittajan pitkä yksinpuhelu, toimittaja vetoaa taas kerran Spelareihin: Kirjoittakaa! Lehestä kasvaa meidän historiamme sekä itsellemme että tulevien aikojen kansantieteen tutkijoille. Kuinka tyytyväinen olisinkaan, jos pelimanni-isoisäni olisi pannut paperille edes muutaman rivin soittomatkojensa kokemuksesta. Kirjoitelmilla voimme lisäksi kertoa eri päissä kaupunkiamme toimivien ryhmien toiminnasta toisillemme. Kieliasusta, pisteistä ja pilkuista ei tarvitse välittää, toimitus lupaa hoitaa ne kuntoon.

Teenpä tässä nyt, kuin koulun suomen opettaja ikään, listan aiheista, jotka kiinnostavat jokaista lukijaa. Voitte kirjoittaa yksin tai ryhmätyönä.

- KUINKA TULIN ALOITTANEEKSI TANHUN/SOITON
- ENSIMMÄISET TANHUHARJOITUKSENI
- ENSIMMÄINEN ESIINTYMISENI
- KUN ENSI KERRAN PUIN KANSALLISPUVUN PÄÄLLENI
- KESÄJUHLAMUISTO (esim. SKY, SNL, NORDLEK)
- SITÄ ESITYSTÄ EN UNOHDA KOSKAAN
- JÄRJESTELY- TMS. TOIMIKUNNAN KOKOUS MEILLÄ
- MEIDÄN PERHETTÄ YHDISTÄVÄ HARRASTUS, TANHU
- ME LÖYSIMME TOISEMME TANHUN PARISTA
- KUINKA TANHUAMINEN ON MUUTTANUT ELÄMÄÄNI
- KUINKA KUKAAN VOI ELÄÄ ILMAN TANHUA/SOITTOA!
- SE KAIKKIEN AIKOJEN TANHUKESA (Inter jne.)
- MEIDÄN RYHMÄMME VIIKONLOPPUKURSSI
- SE HARJOITUSILTA, JOLLOIN KAIKKI MENI PIELEEN
- MUISTO ESITYKSESTÄ, JOSSA HAME PUTOSI (tms)
- ENSI KERTA ESPAN LAVALLA/SEURASAARESSA (jne.)
- ULKOMAANMATKA, JOTA EN UNOHDA (tanhumatka)
- TANHUOHJAAJANI/YSTÄVÄNI HAASTATTELU

jne.

Toimituksen osoite: Eeva-Liisa Honkanen
Pähkinätie 5 D 23 01710 VANTAA

VUODELLE 1988

PUHEENJOHTAJA	RAIMO BEHM
JOHTOKUNTA	HILKKA LYYTIKÄINEN ALPO KAUKOSUO VEIKKO TURUNEN KYÖSTI LAMPILA TIMO TYNKKYNE ULLA HAAPARINNE
TILINTARKASTAJAT	AIRI KURONEN JUHA LASSY
VARATILINTARKAST.	ROLF IKKELÄ VEIJO KUMPULAINEN
VARHAISNUORISO- TOIMIKUNTA	
PUHEENJOHTAJA	MATTI LANKINEN
JÄSENET	RIITTA KANGAS SIRPA LAAKSO VEIJO KUMPULAINEN JAANA SALMIVAARA TEIJA KUKKONEN
YLIMÄÄRÄINEN JÄSEN	HILKKA LYYTIKÄINEN
JÄRJESTELYTOIMIKUNTA	
PUHEENJOHTAJA	ULLA HAAPARINNE
JÄSENET	AIRI KURONEN ONNI KURONEN TUIJA KURONEN SEIJA HUKKANEN HANNU HUKKANEN HILDING HAAPARINNE

TANHUTOIMIKUNTA
PUHEENJOHTAJA
JÄSENET

HILKKA LYYTIKÄINEN
RAIMO BEHM
HILDING HAAPARINNE
ULLA HAAPARINNE

PELIMANNITOIMI-
KUNTA
PUHEENJOHTAJA
JÄSENET

ALPO KAUKOSUO
VEIJO HONKANEN
JARI KOMULAINEN
HELI JÄNÖNEN
EEVA-LIISA HONKANEN

SPELARIT-LEHTI
TOIMITUSKUNTA

EEVA-LIISA HONKANEN
HILDING HAAPARINNE

GLÖGIJUHLA

LAUANTAINA 16.1.1988 ALKAEN KLO 19.00
 MYYRMÄEN UUSISSA NS-TILOISSA, LIESITORI 1,
 III KERROS



Helsingin pitäjän tanhujat
ja spelarit ry.

% Haaparinne
Vandasträngen 1A3
01730 VANDA 73
FINLAND



God Jul
Gott Nytt År

önskar

JÄRVA GILLE

Kalle Johansson

SPELARIT

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuujat
ja spelarit ry.

Toimituskunta: Hilding Haaparinne ja
Eeva-Liisa Honkanen